

THANDI MBALI RENALDI: "Belgen staan open voor nieuwe ideeën."
FOTO: DE SAMIRA VALDERSTICHELLE

DESIGN > KUDU HOME VERKOOPT FASCINEREND HEDENDAAGS AFRIKAANS DESIGN

DE STEREOTYPEN VOORBIJ

BRUSSEL – Dat Afrikaans design niet per se etnisch getint of tribaal moet zijn, en in elk hedendaags interieur een frisse wind kan doen waaien, wil Thandi Mbali Renaldi met haar webshop Kudu Home bewijzen. "Het is tijd om met andere ogen naar Afrika te kijken."

Hoewel Thandi Mbali Renaldi al negen jaar in Brussel woont, bezoekt ze haar familie in het Zuid-Afrikaanse Durban regelmatig. Van die reizen brengt ze telkens decoratieve, niet-stereotype objecten mee. "Die vind ik door rond te wandelen in de stad, of in Zuid-Afrikaanse designmagazines als *Visi, Housse & Leisure* of de Zuid-Afrikaanse versie van *Elle Decoration* waar ik een abonnement op heb."

"Toen we dit huis wilden verbouwen, vond mijn man het tijd dat ik mijn stapel designmagazines zou wegdoen. Ik heb er eerst alle interessante pagina's uitgescand. Zonder dat ik het zelf beseftte, had ik zo meteen een overzicht van boeiende producten en merken. Toen steeds meer vrienden me vroegen om bepaalde objecten voor hen mee te brengen, ontstond het idee om een webshop met hedendaags Afrikaans design op te richten," vertelt Renaldi.

Geen medelijden
Hoewel ze niet 100 procent zeker was dat haar concept zou aanslaan, had ze er wel vertrouwen in. "Wat weinig mensen weten, is dat Zuid-Afrikanen een sterke interesse hebben voor interieurinrichting en design. Bovendien kent Afrika een zeer jonge en nieuwsgierige bevolking, die dankzij sociale netwerken als Pinterest, Facebook en Instagram met beide voeten in de wereld staat. Die invloeden verwerken ze in hun eigen leven en ontwerpen."

THANDI MBALI RENALDI:

"Ik wil niet dat mensen een product kopen uit medelijden met degene die het gemaakt heeft"

over het hoofd zien, en met andere ogen naar het continent kijken. Of om het met de woorden van Plinius te zeggen: *'Semper aliquid novi Africam adferre'*. (Afrika brengt ons altijd iets nieuws, EH)"

Daarnaast is voor Renaldi het sociale aspect bij Kudu Home erg belangrijk. "Ik wil niet dat mensen een product kopen uit medelijden met degene die het gemaakt heeft. Want de mensen die deze producten maken, hebben helemaal geen droevig leven. Vaak werken ze voor een coöperatieve, die hen een normaal loon betaalt en opkomt voor hun rechten. Daarom zijn de producten bij Kudu Home ook niet altijd zo goedkoop. Ik zie trouwens niet in waarom ze dat zouden moeten zijn. Voor mij is het in eerste instantie de kwaliteit, de savoir-faire en de artistieke waarde die telt."

Elien Haentjens

www.kuduhome.com

de coöperatieve regelmatig designers en architecten uit de hele wereld uit om kennis en creativiteit uit te wisselen met de lokale mensen. En ook Basibah Batik stimuleert ambachtstui om te leren inspelen op de trends, en zo te kunnen blijven leven van hun producten. Zo hebben hun kussens nu bijvoorbeeld helemaal geen felle kleuren, maar wel pasteltinten. Iets wat je niet meteen met Afrikaans design zou associëren. Maar dat is voor mij ook net de bedoeling."

Rollercoaster

Net als haar collecties is Renaldi zelf een mix van verschillende culturen en invloeden. "Ordad mijn vader voor zijn eigen veiligheid als politiek banneling met in Zuid-Afrika kon blijven en omdat het gemiddelde huwelijk van mijn ouders illegaal was tijdens het apartheidsregime, ben ik als kind verhuisd naar Groot-Brittannië, het thuisland van mijn moeder. Toen we in 1993 terug naar Zuid-Afrika trokken, werden we er vaak vreemd bekeken. Zo bekeken werden met mensen mijn vader als bewaker van mijn moeder. Intussen is dat gelukkig veranderd."

Zelf trok Renaldi na haar universitaire studies in Zuid-Afrika naar Londen, waar ze voor televisie ging werken. Via haar Italiaanse man Rocco leerde ze Brussel kennen. "Toen ik in 2006 zwanger was van ons eerste kindje, moesten we een stad kiezen om te wonen. Aangezien de prijzen in Londen extreem hoog liggen en Rocco hier sowieso een aantal dagen per week moest werken, zijn we naar Brussel verhuisd. Intussen zijn we bijna tien jaar later, hebben we het hier helemaal naar onze zin. Want Brussel is niet te groot, herbergt enorm veel parken en ook met een relatief beperkt budget kan je hier een fijn familieleven uitbouwen. Bovendien houd ik enorm van de architectuur en de huizen in de stad, en van het grote aantal onafhankelijke shops en labels. In Groot-Brittannië ligt dat aantal veel lager." Een dikke zes maanden na de oprichting van haar onlinewinkel kan Renaldi een eerste balans opmaken. "Tijdens de zomer kwam het proces wat traag op gang, maar de prekerperiode voelde als een rollercoaster. Vooral de Belgen zijn bijzonder goede klanten. Misschien omdat er nog steeds een link met Afrika is, maar wellicht ook omdat jullie erg open staan voor nieuwe ideeën. Tegelijk is er momenteel een sterke aandacht voor authenticiteit, en is er meer respect voor het ambachtelijke werk van ontwerpers. Kudu Home past perfect in dit plaatje. Bovendien wil ik bewijzen dat traditie geen synoniem hoeft te zijn van oudblij, maar dat de oude knowhow in combinatie met een hedendaagse vormgeving tot frisse, relevante producten kan leiden. Terwijl ik me voorlopig vooral concentreer op Sub-Saharaans Afrika, wil ik op termijn het hele continent aan bod laten komen. Met Kudu Home wil ik deze nieuwe Afrikaanse stijl wereldkundig maken."

WOLUWEDAL

DINSDAG 26 JANUARI, 12.10 UUR

We wagen ons deze keer in een uitlooptje van het gewest. In een gebied dat ver voorbij de meest bruikbare metrostations ligt, want ik kan me niet voorstellen dat er in Josephine Charlotte of Gribaumont ooit veel volk afstapt. Sint-Lambrechts-Woluwe is een gemeente met verschillende mooie plekken die uiterst bewandelbaar zijn. Maar ze heeft ook een achterkant, die meteen ook als de achterkant van een grootstad fungeert. Het uitgestrekte kruispunt van de Emile Vanderveldekan met het Woluwedal vormt op die manier een vaag tussengebiet waar je niet graag dood teruggevonden wordt.

En ook, een levend mens wordt in dit randgebied met zijn diepste angsten geconfronteerd. De wind duist de verloren gelopen wandelaar de coölisien in, en hoe meer hij die aan de kant probeert te schuiven, hoe meer hij erin verstrikt raakt. U kent het gevoel misschien ook wel van zo'n moment tijdens een buitenlandse citytrip in het buitenland, toen u per abuis in een lelijke anonieme buiterswijk belandde, ver weg van de plek waar het allemaal te doen was en waar andere toeristen hun tijd wel goed besteedden. Vandaag koudde de gps ons in zo'n geval zonder omzien de goede kant op, maar vroeger werd het ons in die omstandigheden koud om het hart en heet in de handjes. De bewegwijzering naar het veilige centrum is weggevallen, en daarvoor is geen enkel ander aanknopingspunt in de plaats gekomen. Aan

voorbijgangers kan je niets vragen, want die ontbreken omdat hier nu eenmaal niets is om aan voorbij te gaan. Je moet zelf een kant kiezen, en geen enkele kant ziet er aantrekkelijk uit - mocht dat al een accuraat keuzecriterium zijn. De verkeerde keuze maken is bovendien dodelijk, want als je de foute kant hebt gekozen dan kan dat pas veel later blijken, waarna je weer helemaal terug moet naar af.

Ongeveer dat gevoel krijg je ook op dit kruispunt van Woluwe uitvalswegen. De keuze tussen gewedde expresswegen en anonieme straatjes is er geen, en de wegwijzers wijzen alle kanten tegelijk. De bushokjes zijn natuurlijk verlaten, en als er toch een bus aan komt sllngewe, dan moet zo'n intimiderende snelheid dat je niet om een bijkomende stop durft te vragen. Het antwoord is al helemaal onverschillig, en zelfs al was het dat niet dan zou het onmogelijk voor je kunnen stoppen. De laatste fietser is hier gepassend in 1986. De grijze, hulle aluminium verbleekste tinnen als doodskokken, waardoor je plots het woord 'traam' ontwaart in Lombreg, en de kraaien in Kraaiem beginnend te krassen. Op het Neerveld wil je ook niet belanden, en in de Rootheek nog het minst van al.

LAPTOPPIA

ELKE WEEK SCANT MICHAËL BELLON MET ZIJN LAPTOP EEN PLEK IN BRUSSEL DIE TOT DE VERBEELDING SPREEKT, EN GEFFT HIJ AAN WAT ER EVENTUEEL NOG AAN KAN VERBETTEREN

Michael Bellon

De hele reeks nalezen? www.brusselnieuws.be/laptopia

wonen in brussel

VERKEN DE STAD
Schrijf je in voor een WOONTOUR en ontdek de 118 wijken van BRUSSEL.

WWW.WONENINBRUSSEL.BE

WAAR WIL JE WONEN? IN BRUSSEL.

Op zoek naar een plek in Brussel om te huren of te kopen?

Alleen, met z'n tweeën of met je gezin en de hond? Het Brussels Hoofdstedelijk Gewest bestaat uit 19 gemeenten en 118 wijken. Van rustige buitenwijken tot het levendige centrum. Ontdek jouw stad.